

Hydnocarpus castanea Hook. F. & Thomson

กระเบาน้ำ(กระเบาค่าง)

ACHARIACEAE

ชื่อพื้นเมือง : กระเบา กระเบาค่าง กระเบาแดง มันหมู กระเบาเข้าแข็ง กระเบาใหญ่ กาทหลง กระเบาเข้าเหนียว แก้วกาทหลง กระเบาตึก ตัวโฮ่งจี เบา หัวค่าง

ไม้ต้นขนาดกลาง สูง 10-20 เมตร ลำต้นเปลว ใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปใบหอกแกมรูปไข่ หรือรูปขอบขนาน ปลายสอบเรียว โคนสอบหรือมน เบี้ยวเล็กน้อย ขอบเรียบ เส้นแขนงใบ และเส้นใบย่อยเห็นได้ชัดทางด้านล่าง ดอกแยกเพศ อยู่ต่างต้น ดอกเพศผู้ออกเดี่ยวๆ ตามง่ามใบ กลิ่นหอมมาก กลีบเลี้ยง 5 กลีบ มีขนอ่อนนุ่มทั้ง 2 ด้าน กลีบดอก 5 กลีบ สีชมพู เกสรเพศผู้ 5 อัน ดอกเพศเมียออกเป็นช่อสั้นๆ ตามง่ามใบ กลีบเลี้ยงและกลีบดอกเหมือนกับดอกเพศผู้ เกสรเพศผู้ไม่สมบูรณ์ 5 อัน ยอดเกสรเพศเมียแยกเป็น 5 แฉก รังไข่รูปไข่หรือรูปไข่ กลีบ มีขนสั้นๆ ผลกลม เส้นผ่านศูนย์กลาง 8-12 เซนติเมตร ผิวเรียบ เปลือกแข็ง มีขนหรือเกล็ดสีน้ำตาล มี 30-50 เมล็ด อัดกันแน่น เมล็ดรูปไข่ เบี้ยว ปลายทั้ง 2 ข้างมน พบตามป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณและตามริมแม่น้ำ น้ำมันที่บีบได้จากเมล็ดเรียกว่า น้ำมันกระเบา (Chaulmoogra oil หรือ Hydnocarpus oil) มีส่วนประกอบส่วนใหญ่เป็น chaulmoogric acid และ hydnocarpic acid น้ำมันกระเบาใช้รักษาโรคเรื้อน และโรคผิวหนังอย่างอื่นอีก เช่น โรคเรื้อนกวาง หิด นอกจากนี้ ยังใช้แก้อาการปวดบวมตามข้อ เนื้อผลกินได้

อ้างอิง: http://biodiversity.forest.go.th/index.php?option=com_dofplant&id=436&view=showone&Itemid=59

ภาพประกอบ : http://biodiversity.forest.go.th/index.php?option=com_dofplant&id=436&view=showone&Itemid=59

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

กระเบาน้ำ

Hydnocarpus anthelminthicus Pierre ex Laness.

ACHARIACEAE

ไม้ต้นขนาดกลาง สูง 10-20 เมตร ไม่ผลัดใบ เรือนยอดเป็นพุ่มทึบ ลำต้นเปลาตรง เปลือกสีน้ำตาลอ่อนค่อนข้างเรียบ ใบ เดี่ยว เรียงสลับ ใบรูปขอบขนานแกมรูปใบหอก กว้าง 4-7 เซนติเมตร ยาว 10-30 เซนติเมตร ปลายใบสอบเรียวแหลม โคนใบมนและเบี้ยว ผิวใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน แผ่นใบหนา ขอบใบเรียบ เส้นแขนงใบข้างละ 8-10 เส้น ก้านใบยาว 1.2-1.5 เซนติเมตร ดอก สีชมพู มีกลิ่นหอม ดอกแยกเพศต่างต้น ดอกเพศผู้ออกเดี่ยวๆ ตามซอกใบ กลีบเลี้ยง 5 กลีบ รูปไข่ มีขนอ่อนนุ่มทั้งสองด้าน กลีบดอก 5 กลีบ เกสรเพศผู้ 5 อัน ดอกบานเต็มที่กว้าง 1.2-1.7 เซนติเมตร ผล ผลแบบผลมีเนื้อหลายเมล็ด รูปกลม ขนาด 8-12 เซนติเมตร ผิวเรียบ เปลือกแข็งมีขนและเกล็ดสีน้ำตาล เมล็ดรูปไข่เบี้ยว กว้าง 1.5 เซนติเมตร ยาว 1.9 เซนติเมตร จำนวน 30-50 เมล็ดต่อผล พบในป่าดิบแล้ง ป่าบึงน้ำจืด เขาหินปูน และตามริมน้ำทั่วทุกภาค

ข้อมูลอ้างอิง : เอี่ยมพร วิสมรณาย, ไม้ยืนต้นของไทย 1.- พิมพ์ครั้งที่ 2.-กรุงเทพฯโรงพิมพ์ เศษ เอ็น กรุ๊ป จำกัด. 2552. 652 หน้า
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัดกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัดกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูงได้ถึง 35 เมตร ลำต้นเปลา เปลือกเรียบ สีขาวนวล โคนต้นเป็นพูพอน มีรากค้ำยัน และรากหายใจ เรือนยอดเป็นพุ่มกลมค่อนข้างทึบ ตามกิ่งอ่อนมีขนสั้นๆ ที่ร่วงง่ายทั่วไป ใบเดี่ยว เรียงเวียนสลับ รูปไข่กลับ กว้าง 5-6 เซนติเมตร ยาว 8-16 เซนติเมตร ปลายมนหรือหยักเว้า โคนสอบ ขอบมีทั้งแบบจักฟันเลื่อย เป็นคลื่น หรือเกือบเรียบ แผ่นใบหนา ด้านบนเกลี้ยง ด้านล่างมีขนนุ่ม และมีขนมากในช่วงที่ใบยังอ่อนอยู่ เส้นแขนงใบข้างละ 8-15 เส้น ปลายเส้นโค้งขึ้นเลียบขอบใบ แผ่นใบด้านบนเส้นใบเป็นร่อง ด้านล่างเป็นเส้น เด่นชัด ก้านใบยาว 1.5-2.5 เซนติเมตร มีขนนุ่มทั่วไป หูใบ รูปใบหอก ร่วงง่าย ข้อดอกแบบช่อกระจจะ ออกตามง่ามใบ ยาว 5-10 เซนติเมตร ดอกสีขาว หรือขาวอมเหลือง ดอกที่โตเต็มที่กว้าง 2-2.5 เซนติเมตร ก้านดอกยาว 1-3 เซนติเมตร มีขน นุ่ม กลีบเลี้ยง 5 กลีบ รูปใบหอก ปลายจุ่มเข้า ยาวประมาณ 1 เซนติเมตร มีขนนุ่มทั้ง 2 ด้าน กลีบดอก 5 กลีบ รูปไข่กลับ ยาวประมาณ 1.3 เซนติเมตร ปลายกลีบจักเป็นฝอย ด้านนอกมีขนยาวทั่วไป ด้านในมีขนใกล้โคนกลีบ เกสรเพศผู้มีจำนวนมาก ยาวประมาณ 1 เซนติเมตร ไม่มีขน ปลายอับเรณูเป็นจะงอยแหลม รังไข่กลม มีขนนุ่มหนาแน่น ภายในมี 2 ช่อง ครึ่งล่างของก้านเกสรเพศเมียมีขน ผลกลมหรือรี เส้นผ่านศูนย์กลาง 2-2.5 เซนติเมตร เปลือกบาง เมื่อยังอ่อนมีขน ก้านผลยาว 1.5-3 เซนติเมตร มีเมล็ดผิวขรุขระ 1 เมล็ด

ข้อมูลอ้างอิง : http://www.rspg.or.th/plants_data/plantdat/elaecocar/emacro_1.htm

ภาพประกอบ : <https://floraofsingapore.wordpress.com/2010/04/28/elaecarpus-macrocerus/>

ไม้ต้น ขนาดใหญ่ สูงประมาณ 30 เมตร เปลือกสีน้ำตาลอ่อนถึงสีเทาเข้ม กิ่ง สีน้ำตาลอ่อนหรือสีน้ำตาลเข้ม เป็นสันชัดเจน หน่อ ติดทน รูปไข่ถึงรูปใบหอก ขนาดประมาณ 1.8×0.8 เซนติเมตร เกือบ ใบบน เกือบ รูปรีถึง รูปใบหอกกลับ ขนาด 11.5-18.5×3-7 เซนติเมตร ฐานใบเป็นรูปสอบเรียวขอบใบเรียบ ปลายใบ ป้านหรือแหลม เส้นกลางใบเรียบด้านบน เส้นแขนง ใบ 7-8 คู่ และมีเส้นแขนงใบย่อยแทรกอยู่ระหว่างเส้นแขนงใบและเชื่อมกันใกล้ขอบใบโดยสังเกตเห็นได้จางๆทั้งสอง ด้าน ก้านใบยาว ยาว 3-5.5 เซนติเมตร เรียบและมีรอยย่นเมื่อแห้ง ผล แบบมะเดื่อ เกิดบนกิ่งหลังแผ่นใบ กลมมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.8 เซนติเมตร ผลสุกมีสีส้มถึงแดง พบในพื้นที่ป่าเต็งรัง พื้นที่ชุ่มน้ำจนถึงระดับความสูง 100 เมตร เติบโตได้ดีในดินทรายถึงดินเหนียว

NParks Flora&FaunaWeb

ข้อมูลอ้างอิง : www.asianplant.net

ภาพประกอบ

ภาพบน : <http://tropical.thefems.info/image.php?id=Ficus+crassiramea>

ภาพล่าง ซ้าย-ขวา : <https://lorafaunaweb.nparks.gov.sg/Special-Pages/plant-detail.aspx?id=4176>

ชื่ออื่น : ซือลีแยบาน

ไม้ต้น สูง 35-40 เมตร เรือนยอดเป็นพุ่มทรงสูง โคนต้นมีพูพอนเป็นปีกกว้าง สูง 1.5-2 เมตร ลำต้นเหนียวพูพอนกลม เปลาดตรง เปลือกสีเหลืองนวล เรียบหรือเป็นหลุมตื้น ๆ มีแนวขนตามขวางห่าง ๆ และมีช่องระบายอากาศเป็นตุ่มเล็ก ๆ ทั่วไป เปลือกชั้นในสีเหลือง มีแนวเส้นสีน้ำตาล กิ่งอ่อน ยอดอ่อน และดอกมีขนสีน้ำตาลสั้น ๆ แผ่นใบ รูปรี หรือรูปรีแกมรูปขอบขนาน กว้าง 3-4 เซนติเมตร ยาว 5-8 เซนติเมตร ปลายเป็นติ่งหรือเรียวยแหลม โคนใบสอบ ผิวใบเกลี้ยง เส้นแขนงใบไม่ชัด ก้านใบยาวประมาณ 0.5 เซนติเมตร ดอก มักออกเดี่ยว หรือมี 1-3 ดอกตามง่ามใบ กลีบดอกเรียวยาวแคบยาวประมาณ 2 เซนติเมตร สีเหลืองอ่อน หรือสีเหลืองครีม เวลาดอกบานแย้มเล็กน้อย ผล รูปขอบขนาน กว้าง 1.5-2 เซนติเมตร ยาว 2.5-3 เซนติเมตร เมื่อแก่สีแดง มี 5-6 เมล็ด เรียงเป็น 2 แถว ออกดอกระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ ผลแก่ระหว่างเดือนเมษายน-พฤษภาคม พบขึ้นในป่าดิบชื้นที่ลุ่มต่ำ ทั่วทุกภาคของประเทศไทย และในป่าพรุในต่างประเทศพบที่มาเลเซีย

ข้อมูลอ้างอิง : http://www.dnp.go.th/Pattani_botany

ภาพประกอบ : <https://florafaunaweb.nparks.gov.sg/Special-Pages/plant-detail.aspx?id=3203>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ชื่ออื่น : หมอราน

ไม้ต้น สูง 10-25 เมตร โคนต้นมีพูพอนต้น ๆ เปลือกเรียบ บางครั้งมีรากอากาศ กิ่งมีช่องอากาศ มีขนสั้นนุ่มกระจายตามกิ่งอ่อน หูใบ กลีบเลี้ยง และช่อดอก ใบรูปขอบขนานหรือแกมรูปไข่ เบี้ยวเล็กน้อย ยาว 12-24 เซนติเมตร เส้นแขนงใบข้างละ 8-10 เส้น ก้านใบยาว 2-2.5 เซนติเมตร ก้านดอกยาวประมาณ 1 มิลลิเมตร กลีบเลี้ยงรูปสามเหลี่ยมยาวประมาณ 3 มิลลิเมตร ขอบมีขนครุย ดอกสีชมพู มีสีขาวเป็นริ้ว กลีบรูปขอบขนานยาวประมาณ 6 มิลลิเมตร ขอบมีขนครุย เกสรเพศผู้ 15 อัน รยางค์รูปเส้นด้ายยาวได้เกือบ 1 เซนติเมตร รังไข่และฐานก้านเกสรเพศเมียเรียวยาวประมาณ 4 มิลลิเมตร ปีกยาว 2 ปีก ยาว 6-12 เซนติเมตร ปีกสั้น 3 ปีก ยาว 2.5-3.5 เซนติเมตร ผลรูปไข่ ยาว 2-2.3 เซนติเมตร ปลายเป็นดิ่งแหลม พบที่พม่าตอนล่างและภาคใต้ของไทยที่ จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี พังงา และกระบี่ ขึ้นริมลำธารในป่าดิบชื้น ความสูง 50-300 เมตร มีชนิดที่คล้ายกันและขึ้นใกล้ ๆ กัน มีขนสั้นนุ่มหนาแน่น ซึ่งอาจเป็นชนิด *H. mollissima* C. Y. Wu ที่ปัจจุบันเป็นชื่อพ้องของ *H. chinensis* (Merr.) Hand.-Mazz.

ข้อมูลอ้างอิง : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Hopea0oblongifoliaDyer>

ภาพประกอบ : ลำต้น/ผล : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Hopea0oblongifoliaDyer>

ใบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัดกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

กรายดำใบขน

Hopea subpeltata Poopath & Pooma

DIPTEROCARPACEAE

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้พุ่ม สูงได้ถึง 30 เมตร พบน้อยเป็นไม้ต้นเล็ก สูงได้ถึง 7 เมตร กิ่งเล็กเรียว แตกยอดอ่อนสะพรั่ง เปลือก สีเทาอ่อนเรียบและบาง ใบ กว้าง 2-8 เซนติเมตร ยาว 8-20 เซนติเมตร พบน้อยกว้างได้ถึง 12 เซนติเมตร ยาวได้ถึง 30 เซนติเมตร ออกเวียนสลับ หรือแบนระนาบเดียวกัน รูปร่างขอบขนานหรือไข่กลับ ปลายเรียวแหลม โคนรูปลิ้ม ขอบจักซี่ฟันละเอียดถึงเกือบเรียบ ใบแก่สีเขียวแกมเหลืองถึงเขียวแกมน้ำเงิน เกือบหรือ มีขนออกน้ำตาลเฉพาะบนเส้นใบ ไม่มีต่อมใบ เส้นใบ 7-20 คู่ ระยะห่างค่อนข้างเท่ากัน เส้นใบย่อย เป็นชั้นบันได ค่อนข้างจางทั้งสองด้าน ก้านใบยาว 0.3-1.2 เซนติเมตร หูใบยาว 4-11 มิลลิเมตร ปลายแหลม ดอก สีขาวถึงครีมออกเหลือง เป็นช่อแตกเป็นง่าม มี 3-8 ดอก ก้านช่อดอก ยาว 0.5-3 เซนติเมตร ติ่งามใบหรือ เหนือง่ามใบบนๆ ก้านดอกยาว 3-8 มิลลิเมตร ใบประดับรูปใบหอก ยาว ประมาณ 2 มิลลิเมตร กลีบเลี้ยงยาว 3-5 มิลลิเมตร สีเขียวอ่อน ไม่เท่ากัน ซ้อนขีด กลีบดอกยาว 4-8 มิลลิเมตร ปลายกาง มีขนด้านนอก อับเรณู มีรยางค์ใหญ่ 1 อัน เล็ก 1 อัน รังไข่และก้านเกสรเพศเมียมีขน ผลยาว 0.8-1.5 เซนติเมตร สีเขียวสด ทรงกลม ถึงรูปไข่ ปลายมีก้าน เกสรเพศเมีย ติดทน มีขน มีกลีบเลี้ยงและกลีบดอกที่โคน มีขนนุ่ม เมล็ด (2)3 เมล็ด สีน้ำตาล ยาว 3-6 มิลลิเมตร พบในที่ร่มในป่าที่ต่ำที่ยังไม่ถูกทำลายใกล้ลำน้ำ

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โชนอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ก่อขี้รีว

Lithocarpus falconeri (Kurz) Rehder

FAGACEAE

ชื่อพื้นเมือง : กาปูน (สตูล) ปัน (ยะลา) มืองาแง (มาเลย์-ปัตตานี) ก่อเนื้อรีว

ไม้ต้น

ขนาดเล็กถึงกลาง สูง 7-20 เมตร อาจพบเป็นไม้เลื้อยในป่าละเมาะ เปลือก สีครีมอมเทาอ่อนถึงน้ำตาล เรียบถึงเป็นเกล็ดหรือแตกบ้าง เปลือกในสีเหลืองถึงน้ำตาลอมส้ม ใบ กว้าง 4-7 เซนติเมตร ยาว 14-24 เซนติเมตร ในต้นที่ยังอ่อนรูปขอบขนานแกมรีถึงไข่กลับหรือใบหอกกลับ ปลายเรียวแหลมหรือแหลมสั้น โคนรูปลิ้ม ใบแก่เนื้อคล้ายแผ่นหนังบาง สีเขียวเข้มเป็นมันด้านบนด้านล่างสีเขียวอมเทาอ่อน เกลี้ยง เส้นใบ 10-16 คู่ ขนานกัน โค้งและค่อนข้างเชื่อมกันใกล้ขอบ เป็นร่องด้านบน นูนมากด้านล่าง เส้นใบย่อยรูปขนับันโค เห็นชัดด้านล่าง ก้านใบค่อนข้างใหญ่ ยาว 0.8-1.2 เซนติเมตร เกลี้ยง หูใบรูปแถบแคบกว้างประมาณ 2 มิลลิเมตร ยาว 15-20 มิลลิเมตร ผล กว้าง 1.5-2 เซนติเมตร (รวมกาบหุ้มผล) ยาว 2-3 เซนติเมตร ออกเป็นช่อเรียวยาว 12-18 เซนติเมตร ก้านผลใหญ่ ยาวน้อยกว่า 0.5 เซนติเมตร ออกเดี่ยวและห่างกัน หรือพบน้อยเป็นกลุ่ม 2-3 ผล กาบหุ้มผลคล้ายจานรองถ้วย ขอบเป็นคลื่น หรือโค้งหุ้มประมาณ 1/4 ของผล บางแข็ง มีเกล็ดรูปสามเหลี่ยมเล็กซ้อนกัน หรือเชื่อมกันเป็นวงไม่ชัดไปยังโคน มีขนสีน้ำตาลอมเหลืองหรือสีสนิมถึงน้ำตาลเข้ม แน่น แก่ไม่แตกตัว ผล กว้าง 1.5-2 เซนติเมตร ยาว 2-2.5 เซนติเมตร รูปไข่ ปลายมียอดคล้ายหัวนม โคนกลม มีรอยแผลเป็นโค้ง เส้นผ่านศูนย์กลาง 0.7-1 เซนติเมตร เมื่่ออ่อนมีนวล เกลี้ยงและสีน้ำตาล มันเมื่อแก่ พบทั่วไปในภาคใต้ ในป่าที่ต่ำสูงถึง 200 เมตร มักพบตามสันเขาใกล้น้ำ

ข้อมูลอ้างอิง : ไชยอน การ์ดเนอร์ พันดา สิงธิสุนทร ก่องกานดา ชยามฤต, ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.- กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559 792 หน้า.
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ก่อแจ่ง (ก่อหลับเล็ก)

Lithocarpus reinwardtii (Korth.) A. Camus

FAGACEAE

ชื่อพื้นเมือง : ก่อแจ่ง มะก่อ มะก่อแจ่ง

ไม้ต้น สูงได้ถึง 30 เมตร ใบรูปรีหรือรูปขอบขนาน ยาว 13-15 เซนติเมตร ก้านใบยาว 1-1.5 เซนติเมตร ช่อดอกเพศผู้ และเพศเมียส่วนมากแยกกัน ช่อดอกเพศผู้ยาว 10-20 เซนติเมตร รั้งไข่ที่เป็นหมันเกลี้ยง ช่อดอกเพศเมียยาว 7-20 เซนติเมตร ผลไม่เชื่อมติดกัน รูปกรวยกว้าง กว้าง 1.7-2.2 เซนติเมตร สูง 1.5-2 เซนติเมตร รวมกบขี้ผึ้งเป็นมันวาวยกเว้นช่วงปลายผลมีนวล ก้านสั้น กาบมีนวลหุ้มเฉพาะโคน เรียงเป็นชั้น ๆ หรือ 5-7 วง พบที่พม่า กัมพูชา คาบสมุทรมลายู และสุมาตรา ในไทยพบทางภาคตะวันออกเฉียงใต้และภาคใต้ ขึ้นตามป่าดิบชื้น ความสูง ถึงประมาณ 400 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Lithocarpus0reinwardtii0\(Korth.\)0A.0Camus](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Lithocarpus0reinwardtii0(Korth.)0A.0Camus)

ภาพประกอบ : ภาพผล : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Lithocarpus0reinwardtii0\(Korth.\)0A.0Camus](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Lithocarpus0reinwardtii0(Korth.)0A.0Camus)

ภาพใบ : <http://crassa.cocolog-nifty.com/blog/2015/12/lithocarpus-rei.html>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

